



### **Trencant fronteres artificials entre coneixements**

A través del relat d'un gran nombre d'episodis de la història de l'art, Duran mostra en aquesta obra la magnitud de la interrelació entre art i ciència; un interrelació que ha marcat les seues respectives evolucions.



L'ARTISTA EN EL LABORATORI

XAVIER DURAN

COL·LECCIÓ «SENSE FRONTERES», 26

241 PÀGINES / 978-84-9824-238-6 / 19,50 EUROS

PUV I EDICIONS BROMERA,  
VALÈNCIA-ALZIRA, 2007

En aquesta era de super-especialització de les disciplines acadèmiques, cada cop accedim a un coneixement més compartimentat; cada cop més el nostre aprenentatge es dirigeix a saber-ho tot d'un àmbit de coneixement més reduït i, així, sembla més i més difícil construir ponts que sobrepassen les fronteres entre sabers. El llibre de Duran resulta interessant precisament per trencar amb aquesta tendència; per construir ponts entre dos àmbits acadèmics a primera vista tan llunyans com són l'art i la ciència.

Aquest és un llibre que aborda la interacció entre art i ciència a través de la consideració d'un ampli ventall d'aspectes. S'hi destaca la contribució de la ciència al desenvolupament de l'art. Una contribució que arribà, per exemple, amb la millora dels pigments emprats en pintura, amb la invenció de nous instruments per al modelat d'escultures, o amb la transformació de la concepció de l'univers que se'n derivà del desenvolupament de microscopis i telescopis o amb el plantejament de la teoria de la relativitat. D'altra banda, també s'hi considera la contribució de l'art al desenvolupament de la ciència, sobretot en alguns àmbits en particular com foren l'anatomia, la botànica o la zoologia.

D'aquesta manera, Duran, tal com planteja en la introducció, tracta d'abordar aquesta interacció sense entrar a «discutir presumptes superioritats de l'una sobre l'altra». El llibre, en paraules de l'autor, «vol ser un punt de trobada i no de divergència».

Per fer palesa la relació entre ciència i art, el llibre defuig entrar en una anàlisi més general i abstracta sobre els termes en els quals es va donar, i es dó-

na, aquesta interacció. Per contra, es presenta com un mosaic de relats molt curts a través dels quals, de manera àgil, es van mostrant exemples de com tingué lloc la interacció entre art i ciència a diferents moments de la història. El gran nombre de relats que s'hi inclouen evidència la magnitud del treball que hi ha al darrere, alhora que ens enriqueix amb el coneixement d'un gran nombre d'anècdotes i curiositats de la història de l'art.

Tot i que el llibre para especial atenció en la pintura, també té en compte d'altres àmbits de creació artística. D'altra banda, com comentàvem, tampoc no se centra en un període històric en particular, sinó que l'autor picoteja dins la història de l'art per donar-nos aquelles pinzellades sobre art i ciència que ens prometen en el subtítol d'aquesta obra. De fet, l'autor s'estén fins als nostres dies i així fa referència en moltes ocasions a recerques recents que fan evident aquesta interacció entre ciència i art. Unes recerques que avui ens permeten entendre i reconstruir el moment de creació d'obres clàssiques, que fan possible la datació o la identificació d'obres d'autoria desconeguda o que, entre d'altres, milloren les possibilitats de restauració i conservació d'obres fràgils.

□ Ximo Guillem-Llobat